

[Honoré]

Derudover fik vi at vide, at der er en vis kriminalitet, og at den koncentrerer sig om berigelses- og narkotikakriminalitet, og endvidere, at denne kriminalitet efter flere politifolks samstemmende udtalelser ikke er steget i de senere år. Jeg mener, en sådan redegørelse er skuffende. Jeg mener, folketinget måtte have et berettiget krav på at få mere at vide ved en forespørgsel som denne.

Men det, der i hvert fald fremgår af denne kortfattede redegørelse, er, at kriminaliteten på Christiania åbenbart ikke er blevet reduceret i de senere år. Den er den samme som tidligere. Det vil vel skulle tydes således, at de oplysninger, man havde tidligere om kriminaliteten på Christiania, stadig væk må være gyldige. Disse oplysninger går jo ud på – og her håber jeg, at ministeren vil korrigere mig, hvis det er en forkert opfattelse – at Christiania er Danmarks største hælcentral, og at Christiania er Nordens største narko-central.

Der går jo ikke så forfærdelig lang tid imellem, at man i dagspressen ser oplysninger om denne virksomhed. For narkotikahandelens vedkommende kunne man således den 8. april i Berlingske Tidende læse, at der var fundet hash for 1½ mill. kr. i Kastrup, og at en af de anholdte meddelte, at de tre personer, der blev pågrebet, var rejst til Pakistan for at hente hash til salg i Christiania.

En anden oplysning i Berlingske Tidende for 6. april 1978 fortæller læseren, at der var fundet for 100.000 kr. heroin samt forskellige andre ting, herunder en skarpladt pistol, under en razzia i Fredens Ark.

Det er blot udklip fra dagspressen i meget kort tid, der fortæller, at selv om kriminaliteten – her narkokriminaliteten – ikke er blevet større på Christiania, er den af et særdeles betydeligt omfang.

I en avisnotits for mindre end 1½ år siden i Berlingske Tidende skrev en kriminalassistent – i øvrigt et tidligere folketingsmedlem – hr. Svend Tønnesen, at Christiania var Danmarks største hælcentral. Hr. Tønnesen sagde videre i denne artikel, at under samtaler med den udøvende del af politistyrken får man at vide, at for hver 10 unge, man anholder her i Københavnsområdet, er der ca. 8, der under en eller anden form har haft forbindelse med Christiania. Hr. Tønnesen skriver, at det med sikkerhed vides, at de unge kriminelle i storbyens område, der star-

ter deres løbebane, er bekendt med, at de kan afsætte tyvekoster på Christiania. Man kan uden videre betegne Christiania som Danmarks største hælcentral, skrev kriminalassistent Tønnesen den 21. december 1976. Jeg vil bede ministeren bekræfte eller afkræfte, hvorvidt en sådan karakteristik er rigtig.

Jeg vil også bede ministeren om at svare på følgende andre spørgsmål, der, selv om de ikke hører til de store og skæbnesvangre former for kriminalitet såsom især narkohandel, alligevel er af interesse for folketingets bedømmelse af kriminaliteten på Christiania.

Er det sandt, hvad der siges, at der på Christiania bliver handlet uden næringsbrev, uden moms og uden kildeskat?

Er det sandt, at der bliver udskænket øl og spiritus uden bevilling, dvs. at værtshusene drives ulovligt?

Er det sandt, at en række forhold i Christiania lægger alvorlige hindringer i vejen for politiets efterforskning?

Er det sandt, at der i et vist omfang foreligger beviser for ulovlig våbenbesiddelse og ulovlig våbenhandel? Man kunne således i Berlingske Tidende – nu har jeg ikke lige citatet her på mig – læse, at ved et af de drab, der blev forøvet her i år, havde drabsmændene købt maskinpistolen til dette formål i Christiania.

Jeg vil også gerne spørge om noget, der ikke har direkte tilknytning til kriminaliteten, men som er af betydning. Hvor mange af beboerne på Christiania har overhovedet opgivet deres adresse til folkeregisteret, og hvilke nationaliteter udgør den fastboende del af Christianias beboere?

Jeg mener, at vi på baggrund af de oplysninger, som foreligger i dagspressen, og som forelå i politidirektørens rapport, og de oplysninger, vi nu har fået af justitsministeren om, at kriminaliteten har fortsat uformindsket i Christiania, må kunne konkludere, at Christiania er centrum for en omfattende kriminalitet. Det fører til følgende overvejelse: enten har skiftende socialdemokratiske justitsministre – det er jo socialdemokratiske justitsministre, der har virket i størstedelen af 1970'erne – forsømt deres opgave: effektivt at bringe Christianiakriminaliteten til ophør, det vil sige, at disse justitsministre har udvist en alvorlig pligtforsømmelse, eller også er det en umulig opgave at bringe Christianias